

društvene novice

In memoriam:**Joža Benedik (1920-1992)**

Ko nam smrt iztrga z dušo in srcem predanega planinca, se šele prav zavemo, kolikošen je bil njegov delež v naših vrstah.

Čeprav je bil Joža rojen blizu Polzele, je bil pravi Gorenjec. Dve leti star je s starši, ki so si morali iskati delo, prišel na Gorenjsko in tu tudi ostal. Izučil se je sedlarskega poklica, ki pa ga ni dolgo opravljal, ker je vmes posegla vojna. Kot mlad, zdrav fant jo je preživel v raznih taboriških, največ v Dachauu. Čez dan je delal v tovarni, v taborišču pa so na njem delali medicinske poskuse, katerih posledice je nosil vse življenje. Po vojni se je zaposlil, polnih 32 let je delal v Elanu, kjer je dočkal upokojitve.

Že od otroških let je rad zahajal v naravo. V njej je bil sproščen, srečen, našel je svoje zadovoljstvo, morda je skušal najti pozabo za prestane težke dni. Leta 1946 se je aktivno vključil v delo društva. Polnih 15 let je skrbel za Roblekov dom, ki mu je bil najbolj pri srcu. Nešteto krat je s polnim nahrbtnikom odšel v dom takoj po »šihitu«. Kdo bi vedel, koliko je na hrbtu znosil v dom, koliko ur dela je opravil! Manjkalo ni pri gradnji žičnice in tudi drugod, če je le bilo potrebno. Nobenega dneva dopusta

ni bilo škoda. Pri tem je bil vedno dobre volje in nasmejan. S svojo hudomušnostjo je znal pri delu, na izletu ali v družbi ustvariti prijetno in veselo vzdušje.

Zaradi bolezni je moral tolikšno aktivnost opustiti, vendar ni odnehal. Vrsto let je pobiral članarino. Poznali so ga stari in mladi. Ti še posebno, saj so ga zasipavali s šolskimi torbami in žogami, da jim jih je zašil in popravil.

A ni bil aktiven le pri planincih. Bil je član gasilskega društva, igral je pri prosvetnem društvu, skratka, povsod je bil zraven, kjer se je delalo.

Za svoje vsestransko delovanje je prejel častne znake PZS in druga odlikovanja ter priznanja, upravičeno pa je bil imenovan za častnega člana društva. Zadnje čase smo ga bolj poredko srečevali. Ni nas več mogel obiskovati v pisarni in na sejah. Dolgo je ključeval bolezni, ki je, žal, bila močnejša od njegove volje do življenja.

Velika množica, ki ga je spremila na zadnjo pot, je dokazala, kako znan in priljubljen je bil. Njegovo pridnost, vestnost in poštenost bomo znali ceniti tudi mi in se ga bomo s hvaležnostjo

spominjali.

Radovljiški planinci

Kako lep in žalosten dan

Šestindvajseti april 1992. Blejski Vintgar v svoji lepoti deluje kot tujec; ali pa sem morda ta tujec jaz? Bistra Radovna, ki polni strugo, se na trenutke skali, šumenje vode se oddalji, številni nedeljski obiskovalci delujejo neosebno. Spoznavam, da danes ne sodim sem. Beg pred kruto resnico se ni posrečil.

Žena Martina je tiha, čutim, da je tudi njej težko. Tudi sin Cene pod vtisom nesreče lepota Vintgarja ne doživlja, kot bi želel. Žal mi je, vendar mu

Iz starega, dobrega Planinskega vestnika

Trdinov vrh v Gorjancih. Novomeška podružnica SPD je opozorila notranje ministrstvo v Beogradu na ime »Gorjanc«, ki znači na dosedanjih zemljevidih najvišji, 1181 m visoki vrh v gorovju, ki ga Slovenci zovejo »Gorjanci«, a Hrvati »Uskočke gore«. Ta gorski naziv je stanovništvu v okolišju vrha neznan; priprosto ljudstvo je rabilo za ta vrh ime: Vrh pri sv. Jeri (Geri), ker je stala ondaj katoliška cerkva, posvečena Jeri. Toda cerkva je razpadla, samo neznan ostanek še priča o njej. Tik poleg nje stoji istotak ostanek razpadle pravoslavne cerkve svetega Ilije. Podružnica SPD je torej smatrala, da tudi ime »Vrh sv. Jere« sedaj ni več upravičeno kot geografsko ime, in je predla-

gala ministrstvu, da se vrh imenuje odslej »Trdinov vrh« na čast umrlemu slovenskemu pisatelju profesorju Janezu Trdini, ki je s svojimi odličnimi spisi »Bajke in povesti o Gorjancih« (8 zvezkov) proslavil gorovje Gorjancev in stanovništvo ob vznožju Gorjancev.

Notranje ministrstvo je to podružnično iniciativno vlogo rešilo z naredbo št. 3100 od 1. julija 1922 sledeče:

»Vsled prošnje krajanov se na podlagi izjav pokrajinskih uprav v Ljubljani in Zagrebu določuje za najvišji 1181 m visoki vrh v Gorjancih (Uskočki gori) naziv Trdinov vrh namesto dosedanjih nejednakih nazivov »Gorjanc«, oziroma »Vrh svete Jere«.

(PV 1922/9, str. 144)

Letos je torej Trdinov vrh star 70 let.